

τὴν σήμερον τὸ ἄνωθεν λιβέλλο τὰ ρεάλια δύο καὶ κεράσια ποντουαλμέντε καὶ ἄβάντι τράττο, διὰ τὴν ὁποίαν κοντριμπουτζιὸν ὁμπλιγάρει ὁ αὐτὸς Νίκλος τὰ καλά του καὶ εἰς τὸ παρὸν τῆς ἔδωσε ριάλια δύο, εἶναι πληρωμὴ λιβέλλου, χρόνου ἑνοῦ καὶ μὲ πάττο ἐσπρέσσο ὅτι μετὰ τὸν θάνατόν της νὰ ἔχη ἐξουσία ὁ αὐτὸς Νίκλος νὰ τὸ σφαλκάρῃ εἰς ὅποιον τὰ ἀφήκῃ τὰ αὐτὰ ὑποστατικά ἢ αὐτὴ χήρα. Οὕτως συμφωνησμένος εἰς μαρτυρίας.

† γιάννης ταφτάντας κριτῆς

† μάρκος μπελεφάντες κριτῆς

† ἀντώνις μονοβασιώτης μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε μὲ μία ἀποστήλα.

† πέτρος φραντζῆς ¹⁾ μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν μὲ μία ἀποστήλα.

62.

Διαθήκη τῆς 3 Μαΐου 1709. Νοτάριος Ἄντ. Μαυροκέφαλος (Βιβλ. 5 σ. 89).

† Ἐν Χριστοῦ ὀνόματι ἀμήν. 1709 Μαΐου 3, ὥς ὥρα πρώτη τῆς νυκτὸς ἀνακραζόμενος ἐγὼ ὁ νοτάριος μὲ τοὺς ὑπογεγραμμένους μάρτυρας, παρακαλεστοὶ ἀπὸ τὴν κυρὰ Ρόδω, θυγάτηρ τοῦ π(ο)τ(ἐ) Νικολοῦ Στεριώτη ²⁾ καὶ χήρα τοῦ π(ο)τ(ἐ) Γιάννη Νίκλου, εἰς τὸ σπίτι ὅπου κατοικεῖ εἰς τὴν σκοντραδά τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης τοῦ Γριπάρι διὰ νὰ κάμῃ τὴν παροῦσα της διαθήκη καὶ ὕστερὴ της διόρθωσι, ὄντας ἄρρωστη καὶ κλινήρης μὰ χάριτι Χριστοῦ ἔχει τὸν νοῦν καὶ τὰς φρένας ὑγιεῖς καὶ πρῶτον λέγει: Ἀφίνω κάθε χριστιανοῦ τὴν ἐν Χριστῷ ἀγάπην καὶ τελείαν συγχώρησιν, εἶτα λέγει: Ὅταν μοῦ ἔλθῃ θάνατος, θέλω νὰ μὲ θάψουν εἰς τὴν ἄνωθεν ἐκκλησίᾳ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης εἰς τὸ ταφεῖο τοῦ ἀνδρός μου. Ἐρωτήθη ἂν ἀφίνῃ κανένα πρᾶμα εἰς σκλάβους καὶ ὁσπιτάλε διὰ τὴν ψυχὴν της καὶ εἶπε: οὐχί. Ἐτι λέγει: ἀφίνω τοῦ ἀδελφοῦ μου τοῦ παπᾶ Λινάρδου τὸ κασσόνι μου ἀμπεδένιο καὶ ἓνα κομμάτι ἀμπέλι ποὺ ἔχω στὸ σύνορο χωρίου Σκουλικάδου ³⁾· ἔτι ἀφίνω τοῦ ἀδελφοῦ μου τοῦ Ζαφείρη μία κασσέλα κάρινη καὶ ἄλλη μία ἀμπεδένια καὶ τὸ πιθάρι καὶ βουτζι καὶ σίγλο ποὺ τοῦ ἐπούλησα μοῦ τὰ ἐπλήρωσε. Ἐτι λέγει: ἀφίνω τῆς ἀδελφῆς μου Ἀναστα-

¹⁾ Οἶκογ. ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἀπαντῶσα τῇ 16 ἑκατοντ. Μέλη ταύτης ἐχρημάτισαν συμβολαιογράφοι ἀπὸ τοῦ 1508 μέχρι τοῦ 1825.

²⁾ Οἶκογ. μαρτυρεῖται τῷ 1518. Τοπων. τοῦ Σ. Καμάρα εἰς περιφέρειαν χωρ. Ἁγίου Δημητρίου καὶ Φαγιᾶ τῷ 1628.

³⁾ Τὸ χωρίον τοῦτο κεῖται ἐπὶ ὑψώματος κάτωθεν τοῦ χωρίου Δράκα. Ἀπαντᾷ τῷ 1505 Ὁ κάτ. Σκουλικαδιώτης. Διὰ τὸν ἐκ τῆς γενικῆς πληθ. τοῦ ὀνόματος τοῦ κτήτορος σχηματισμὸν τῆς ὀνομ. ἐν. τοῦ τοπων. βλ. Δ. Β. ΒΑΓΙΑΚΑΚΟΥ, Συμβολὴ εἰς τὰ περὶ Νίκλων - Νικλιάνων τῆς Μάνης, Ἀθηνᾶ 53 (1949) σ. 191 καὶ Τοπωνύμια εἰς - ἄδος. Αὐτόθι 56 (1952) σ. 9 - 24.

σούλλας τὸ κρεββάτι μου μὲ τὰ σεντόνια καὶ σκλαβῖνα φλοκκάτη, τὶς ἄνωθεν κασσέλλες ὅπου ἄφησα τοῦ Ζαφείρη, τὶς ἀφίνω μὲ ὅ,τι ἔχουν μέσα, ἤγουν, ἓνα ζευγάρι σεντόνια, κομμάτι παννὶ καὶ γεμαῖα. Ἔτι λέγει· ἔχω δοσμένο δανεικὸ τοῦ εὐλαβεστάτου παπᾶ Θεοδώρου Γριπάρη ἓνα βουτζὶ πενηντάρι, τὸ ὁποῖο τὸ ἀφίνω ἀνταμῶς μὲ μία πινιαττούλλα ποὺ ἔχω τοῦ σ(ινιὸ)ρ Νικολοῦ Ταλιαπιέρα διὰ τὶς χάριτες καὶ ἀσσιστέντζες ποὺ εἶδα ἀπ' αὐτὸν καὶ τὸ κόνισμά μου τὸ ἀφίνω τοῦ Γιάννη τοῦ υἱοῦ του, ὁ ὁποῖος σ(ινιὸ)ρ Νικολὸς νὰ κάμη καὶ τὴν ἔξοδον τῆς θανῆς μου. Καὶ οὕτως ἔκαμε τέλος. Ἔτι λέγει· ὅ,τι καουτζιόνες ὅπου ἔχω τόσο τοῦ ἀνδρός μου, ὥσάν καὶ δικές μου, θέλω καὶ τὰ ἀφίνω τὶς δεμπιτόρως διὰ τὴν ψυχὴ μου νὰ μὴν ἀξίζουσιν ὁλότελα· θέλοντας ὅτι ἡ παροῦσα τῆς ὑστερῆς διόρθωσις νὰ ἔχη τὸ στέρεο καὶ ἀπαρασάλευτο εἰς τοὺς αἰῶνας, εἰς μαρτυρίας τοῦ σ(ινιὸ)ρ Στέλιου Στρούζα καὶ σ(ινιὸ)ρ Τζώρτζη Μπελεφάντε.

† στηλιανὸς στρούζας¹⁾ μαρτυρῶ,

† τζώρτζης μπελεφάντε μαρτυρῶ.

[Ἐπὶ τοῦ περιθωρίου].

1709 Σεπτεμβρίου 2.

Ἐπομπλικάρισα τὴν ἀντικρυ διαθήκη τῆς ἀντικρυς Ρόδως στὰς 8 τῆς θανῆς ἀποψάλλοντας ὁ ἱερεὺς τὰ κόλλυβα εἰς τὸν ναὸν τῆς ὁμοουσίου Τριάδος, τῆς χήρας τοῦ π(ο)τ(ε) σ(ινιὸ)ρ Κωσταντῆ Τζιτανίδου²⁾, ὅπου τὴν ἔχωσαν διὰ ἄλλην χρεῖαν.

63.

Ναύλωσις τῆς 11 Μαΐου 1709. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Βιβλ. 7 σ. 192).

† 1709 Μαΐου 11 Ζάκυνθο. Τὴν σήμερον ἐνεφανίστησαν παρόντες σωματικῶς ὁ σ(ινιὸ)ρ Μικέλης Σωμερίτης καὶ ὁ πατρὸν Γιάννης Νίκλος, τὰ ὁποῖα μέρη κάνουν τὸ παρὸν νολιτζᾶδο καὶ ὑπόσχεται ὁ ἄνωθε Σωμερίτης νὰ φορτώσῃ τὴ βάρκα τοῦ αὐτοῦ πατρὸν Γιάννη κρασί, ὅσον ἡμπορεῖ, νὰ πιάσῃ διὰ τὸ βιάτζο τοῦ Κελεφᾶ³⁾, Θεοῦ θέλοντος, τὴν ὁποίαν βάρκα προμεττᾶρει ὁ αὐτὸς καραβο-

¹⁾ Οἶκογ. ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων τῆς νήσου σωζομένη μέχρι σήμερον. Χωρίον τῶν Στρούζαϊων μνημονεύεται τῷ 1513 καὶ 1582. Στέφανος Σ. ἦτο κάτοχος τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου εἰς τὸν Λοῦρον, τὸν ὁποῖον ἐδώρησε τῷ 1637 εἰς ἀδελφότητα. Στρούζα ὡς τοπων. ἐν Γορτυνίᾳ Χ.Ι.Α. 504, σ. 273.

²⁾ Οἶκογ. ἐν Ζακ. ἐξ ἧς συμβολαιογράφοι οἱ Κωσταντῆρος (1743 – 1787) καὶ Διονύσιος (1804 – 1805).

³⁾ Ἐννοεῖ τὸ Κάστρον τῆς Κελεφᾶς ἐν Μάνη τὸ ὁποῖον, ἐκτισμένον ἐπὶ ὑψοβούνου, δεσπόζει τοῦ ἐπινείου τοῦ λεγομένου *Τσίπα* ἢ, ἡ *Νέον Οἶτυλον* παλαιότερον δὲ *Καραβοσιάσι* ἢ *Porto Vilulo*. Εἰς τοὺς Πορτολάνους ἀπαντᾷ ὁ τύπος ὁ *Βοίτυλος*, τὸ *Βοίτυλος* καὶ τὸ *Βοίτουλο* (βλ. Α. DELATTE, Les Portulans grecs. (Bibliothèque de la Faculté de Philosophie et Let-

